

Lettere - missive

con la quale Monsignor Raymond Baradevall, Diacono delle Sancte Romane Chiese risponde al Monsignor Luigi Roman, Priore, entesso compositore et premiatto ai certamine d' olo.

Salutte et pace; In questo monimento il reverendo Monsignor Quintana m' entrega' il tuo aderessato ~~verso~~ verso la mia persona, legila, et l' horror et il furor venironne ai galti, pensando con la canzone "lels segadors"; Segare, Catalani, segare!; Ah! Segaremmo, questo es più necessario et primo le scollo dei Silvela, questo brutto grande animale, scappatto de l' hospital, que governa liberal; que de denti carregato, brama e crida enfurimato et non trova capital.

Perciò in nostra Patria cara ai commercianti depara le portale del pregio!...
Ah! Seguem, seguem arrane,
e' d' un cop di mitpe-cane
il llombri t' arrancaro'.

De la Patria i figli nobli
evidemmo; fora dei popli
es-paganol questo animal;
que Silvela s' anomena,
puodrimoli a coss l'esquena
et que moiri al' hospital!

Questo m' ha inspiratto la tua carta, et tremoglio an-

cor di rabia verso l'infelice pillo que governa.
Molto 'm gaudio que in quella vesperate "ils se-
gadors" cantatevi; in fronto il porco capitano genera-
le devia rissonnare questo hinno d'una patria
malferitta, qu' ~~l'eg~~ erta lamentandosi di sua infe-
lice sorte.

Felicitavos et aptendo la mia felicitazione ai ce-
gari, qui per le vie cantanno questo hinno al so-
no dei violini squerdatto. Podian ser esquerdatto
vuy, ma demà gli afegiremmo con le barise
et l'agua-cocta del ~~re~~ clatello del duque di
betuan et del conte degli Almenas, que cum Juan
sin miedo.

Sine ma pà dirte, è tuo servidore s.

J. Casadevall. Diacono delle Chiese clatoligie

Mich. Nobri. 99.

COMMENTARIO.

S. CAPITA GENERAL. i Por que ha escrito V" esa carta, que es
un atentado contra el bando que di?

JO. --- i qui?.... i jo?

S. CAP. GEN. --- L'!... V. mala piersa; es ~~el~~ V. ese Paymondo la
sadevall etc... que dice esta carta? i es V. el que ha
escrito esos versos contra la dignissima persona
que nos gobierna?

JO. --- i qui?... i jo?... (después de rumiar molt) i com esta
escrita aquesta carta?

S. CAP. GEN. i como esta?... come V. y lea (se passeja amunt
y avall com un orat)

JO. --- i No fessi tanta pressa ab lo sen sabre, que no
sentirà t' que t' hi dich.

S. CAP. GEN. Las garantías estan suspendidas... ¿eh?... soy el
amo -- y hago lo que quiero

Jo --- (Aparte) ¡La reho dels burros!

S. CAP. GEN. (Jo he acabat de llegir) ¿De donde es V.? ¿de que
nacion, ? ¿bedula?

Jo --- No 'n porto (En aquest moment ve la seva senyora)

SRA. Señor Eulogio en Madrid tienen contra su bando...
(fent un badall) ... estamos perdidos!

S. CAP. GEN. ¡Dono! (breuet) -- y En Catalunya tambien

Jo --- Si señor y Catalunya, l'hi'n demanara comte, de que un
fill sen aipequi i punyal per destrorarla, aniquilant los
premis, ficant los industrials a la preso etc.: etc.:

S. CAP. GEN. ¡quod scripsi, scripsi! (crescendo)

Jo --- També ho va dir ~~el~~ lat, y no l'hi va valer, y á nos
lo bando no l'ha escrit V. sino en Silvela, la vertia
mes grossa del Narrañares.

SRA. ¿que? -- ¿que ha dicho? ¡imberbe! ¡infelín!

Jo --- Voste calli, el sen marit fassi lo que vulga, pero ho
torno á repetir, Catalunya l'hi'n demanara comte, y
tomant al assumpto perque m'ha enviat á buscar, dihe
que la carta l'he escrita en Italia, perque las garantías
estan suspesas y s'embarga tot.

S. CAP. GEN. Si señor! y lo haré pues seré instrumento fiel de
Silvela. El lo ha dicho "Si tenemos que volver á los fa-
mosos tiempos de Narvaes, volveremos" y "si es necesa-
rio que corra sangre, que corra"

(La Sra del Cap. Gen. enan sent aquestes paraulasses de'n Silvela
dites pel sen marit, enfadat com esta, can desmayada, lo Cap.
Gen. esta que no s'hi ven; l'aquesta toca una cord trista y
jó, aprofitant aquest desequilibri, boto al camp, me fico á dir d'
aquesta carta....

Y aqui 'm tens, carissim amic, lliure y net

de tot dispost a ferte passar un rato felig, perquè suposo que tant d'embarc, com deu haverhi, vos ha de posar un cap com tres quartans.

M'hauria agradat, parlant de tot, poder ser en aquella vetllada, però, noy, temo qu'heuré de fer de tipas corason en una que's prepara aquí a nostre Ilm Prebat, qui deipant garan ties y fandangos madrilenys en un reis, es publica les pastorals en atala' y castellà, dambon se suposa preferencia al català.

De venir no me'n desdich, pot ser te trovas ab un telefonema lo dia mes impensat, en que se t'esmenta, que a tal hora sias a l'estacio per ensenyarme 'ls carrers y plaças y durme a ta casa etc, etc... ja pots saber que volen dir, que un hom enan viatja te ganas.

Servesca tot això de resporta a la que'm dirigires y si hi vols tornarhi m'entich al
CARRO DE MANLLEU. 26-3.
expressions a Monen hancio y la barne.
ton. amic in C. J. M.

Jamon Casademall Dices

Vich. Nobre 20. dia 8.

Visca Catalunya! Visca Catalunya! Visca Catalunya!
!seguem arran, afora gent traïdora seguem arran!
!! **VISCAAA CATALUNYAAA!!!**

hossen S. Luis Opomen, P. Bre.

Barassalona.

Estimat compare: No faltaba mes que'm dedegés perdre una ocasió tan oportuna, per dedicar-te, a tall dels sells romans, quatre ratlles, com la que tinc a sobre.

Sant Luis!!... oh!! que diria 'l terra y ben de la creu... ,ooooh!!!... No sé si'm recordara una dècima, que en aquell temps d'antonas me feu aprendre lo Senyor hestre, dècima que canviant no mes lo nom del Sant, era capassa de ferme sortir de tot apuro.

Pero, watja, suposant que no, ascolti com diu lo P. Orriols.

Nostre Senyor vos concedesca un felis dia de vostre S. Patro', si no en companyia de vostra familia, perquè es aquí a Rich, alomenos en companyia del Clero de la Parroquia, del R. Ribera del S. Quintana, Planas, Baraneras etc... etc.: i mitjà que per intercessió de vostre Sant (Patro' com se suposa) cagui un bell riupat de gracies y benediccions sobre vostre front, pro pey! cap pedregada, perquè, a mes de ser tot arpo de las benediccions y gracies, Clero de la parroquia, Ribera, Planas, Quintana, y Baraneras un anticipat Paradis per vos, vos conduheixi a guanyar la gloria del Cel, per omnia saecula saeculorum. R. Amen. Suffr. Sanc. Prec. ad Pa. que diu lo nostre Dietari.

Ja 'm sembla que t' veig fer una riallada
sarcastica y dirigirte envers mi, modulant a
quellas paraulas del Pare de'n Vingals i que
ur foteu de mi, vor?.... ; no!... ; ca! m'apre-
nro a respondrer "no 'm fo... de ningú".

Va formal. I no pot ser d'altra manera,
perque iquin motiu hi ha per riures, algu
en lo dia del seu Sant, o en sus dias, com
linhen los castellans de la coronada vila,
segurament perque los ~~seus~~ seus sempre feren
octava, per reventar botellas de Xampagne?

Bap. Està clar. Pero com que jo ja he potut
per portar al Dr. Illa y l'altre esmolet de la
tarde, vetalaquit perque gasto broma.

¡Reiradebetsentada!... que 'm soms de tran-
quils, Deu ens ho mantinga. Amen.

Parlant de tot, noy, pican fort los Xantrés.
Aquelles expressions que vaty posarte pe'n Pla-
nell, noy, han caygut sobre las mevas ancas,
que 'm va clavar una plantofada que ya ya, y
y la culpa la tens tu, que 'm el debias allu-
mar.

Habent acabat lo curs pots suposar que han
rem fet las festas al Dr. S. Bonat. Tot va anar
bé. Pissa de comunico trompetejada, ofici i
trons y llamps, Pessa del Dr. Sellar, que ab
tots los visos es la que va fer aquí a la Ma-
ta, l'Ajuntament en lo lloch de costum ab

un ~~se~~ ceremonial que feya fastich. Nosari
cantat à las tres, sense professó y al vespre
à la Catedral à consagrar-se al Sagrat Cor de
jesus, com volia 'e Papa. L'endemà à las
10 ofici de difunts flantejat, oració fime
bre que 'm ià fer Mossen Pung (a) Vivet, ab
solta y tampis. ¡Ah! me descriudaba, que en
la vigilia de la festa los misichs que serana
tejan als majorals, à mitgadia, en lloch de
tocar las pessas à la sala de las Tibilas, ó
sia la porteria, ho varen fer als claustres ó
sia al ayre libre. No se perquè, tal vegada
serà una de las reformas del Dr. Jlla, ó a-
quest any hauràn seguit una altra consuetat.
Veni, vidi, vici. Vét aquí ja se fuc.

I ara parlant de tot i quin dia farà
la colonia vigatana-clerical? Sembla menti-
da: tothom se'n ià à enturbejar menos vo-
as, salties. Aquí à S. Julia ja es plé, pe'ls altres
a, punts crech que també. No tinguen por del
du direito nacional que s'acabá, y ara ab la ven-
ta de las Palaos, Carolinas y Marianas lo go-
bierno ens pagarà una llangonissa à tots lo
ar espanyols, per petejar-nos-la à la font de'n Bor-
que. ¿Que mes volen? - - - -

Benim lo Dr. Sala, que tant mateix ha arri-
bat à caurehi à la paella de la rebort.

Al bel lo puguem veure.

Vaig saber, aquest dia pe'l seu pare,
que'l Vicari del Vilar nos havia vingut a
fer trabetas. ¿Perque no me l'hi embetraban
una estirada d'orellas, que prou que las
mereix? Medauctor, col·laborador y articulista
de fondo de la "Plum"; quin titol!...
la ¡¡ Plum... anera!! de Manresa. Bot
aiçó es l'aipetit Vicari, y no l'varen felicitar?

¡thy noble ciutat d'Ausona
ben gojosa in pots estar!...
nova gloria tens que't dona,
ab nous llors tens que't corona
lo Vicari del Vilar.

¡Viva la Pepa!
¡ciutat de Vich!
¡viva per sempre!
Mosen Perich.

De tot aiçó in fas una jota dedicada
a la ploma del festiwayre de Corpus. Triçó
cruan te vagui.

I prou.

disposa en tot de ton affm. amic
y compare

Baron Casademall Lubedó.
Vich. 20 juny 99

¡Per molts anys!! ¡Per molts anys!! ¡Per molts
anys!!!

Dr. D. Felip Ojomeu Rbce.

Barma.

hollt aymet company y wral amish etc. etc. Con contenta, cio' a te ultima qui acabo de llegir saig i expliarte a gran rasgos la festa de la Purissima com sabes, y despres tocarte un chulo d'allo.

Vich, 7 de Desembre.

Ja entem en vigilia. tot respira pau y tranquilitat, lo sol esplendoros y calent, que convida a pendre'l, nos tran de las cambras y manten y teula a coll cap a passeig falta gent. Mes un seriu no fou tant sortis. lo sudiacono' aquest dia ha resultat camalich y un de tants per guarir una empalagada. Si, senyor, si, vingan escalas y aranyas, cures y drap, Purissima y candeleros, flors y torratpas, catifes y entovalles tot ab vaig courer lo sopa, ni vaig fregar lo paner (c.p.) a n'en Lides va enuierar lo roy, que també per trobar un diaca, pel dia seguent, ja sab lo que l'hi va costar, pero hi va tenir una ventatja, que va fer com aquella dona del evangeli que olique a fregarist (aqui faras barretada) que de las engranas que cauhen de la tanca, los cans se'n atipans, y aipis va pensar de totas las horas que cauhen de la tarde, les mitjas son las en grunas; ab aipò mitja horota cap a casa; benarias y in' deval que estosseguir. tra no t' pennis, shossen Felip, que vulla trae tarlo de gos, ni molt menos, que tot allo del diuosi eta tant mort, que lo fossers ja no saben ahont varen entenarcho.

Naure l' dia, guarrit l' altar ab tota aquella colorayna que t' ha vagat prou de conceperho, tornats los consois de passeig, pata la beguda, nanch!, ninch!, flinch!, flanch! cap a Completas.

Aqui si que va anar salas ja m' afiguro l' fart de riure que t' hi vas a fer quant ho llegiras. Obatua debetentada que t' vin dia de nou! Gra ja hora de comensar, y p' Mestre encagayab ab fasols ab oli, qui a la millor, brama com una euga de Vellors, tis a fer de Puete un subdiacono. i Qui elegirem? i que forem? i que direm?

Ami ja m' ho va preguntar a la tarde y jo, pel te deuen enlloch. Donchs moy l' Home aquell home tant vermell etc es dir ton sudiacono, va ser la Puete. Vinga enganday arlli la capa, l' hi varem fregar un bonete quinas pinyas eran capassas

d' adalar tots los llamps del cel, y que l' hi agantaba tant com un estenye cap, y aipis lo varem engagar al altar. Figurat tu a n' el Debroch, cap diet, quapo, oet, aiperits, triempot, en mitj de dos escalanins, que encara no aipecaban dos palms de terra, surtir cap a l' altar ab una capa que moy, unan entaba agenillat, entre que te l' cabell tant negre, sino perque l' hi faltaba p' fill (que no n' te, na'n tindra moy tamproch) semblava talment la Mare de deu de Montserrat que feya l'ullet, perque no mes se l' hi veja la blancor de la corona. i que moy enan ab ven de tro (de afinscent ja no n' parlo, perque ja sab, que te oellas de marca des) va començar a entonar, lo canalla expalmato se me l' miraren ab uns ulls de no m' far goig, que no ser ahont anavan a parar, a no desempenjar un paper de compromis com feyan. t' t' hauria valgut, al final, al Salva nos que ho va de par anar d' un modo tan aspre y tronat, que va fer lo mateix efecte que si hagues cantat condemnanis a tots. i tu que no te l' haurias pensada moy? Se via molts lo pa, pro d' aiperits com ton sudiacono, ab que son contats! lo assumpto lo deupo a te reflexio, que no sabia com descreure l' mellor. Al moy lo felicitas particularment, que ja s' ho val. Del coro no te in' dich res, perque per unias Completas en que l' un se queda bo per aci, l' altre per alla, fa de mal judicarlo.

Bueno anemsen a sopar. Sopas ab oli fasols cruos etc. etc. y tira llarch y plega.

Abent sopat pujam a dalt al corredor. Allo era un bel totas las banderolas del carrer de Manlleu, aquells penjays de bombetas, lo dossier blau del Barne, una Purissima de la mateixa procedencia y un altar al cap de vall y altres cosas gens comunes y ordinarias tot va compareixer alli. Hins lo rotte dor de la communa n' era faret, y que jaro! alla hi feya lo mateix efecte, que las calças que hi ha penjadas a la botiga de ca'n Bararachs. Poch perpo mos hem divertit, perque a 3 quarts de deu ens han clavat a la cambra y deu ens do son fins dema a 3 quarts de 6.

10 1/2 nit 7 Debre 98.

8 Desembre 98.

Aiperits y triempots com unas casacas, nos habem llevat peroy y frescos, tot convidaba a Tavola. Pero habiam d' anar a ombregar a la Comunio general (aguayta com t' ho subrayo) y no calia encara que d' allo i ch? Bueno ha tocat l' hora de banyar. y serio nos hi habem acostat, atriets per la paracela del Dr. Orando, que va fer la pena.

Donades las gracias vinga fumar, pels corredors y contar pe-
tarres y mirar la murria de banderols com se movia gra-
ciosament, empena pel ventriol, que ja saps quin es lo que corra
per aquell corredor, mentres que la brigada de la casa nos
pujaba un succulent braser, que en un santiament fou rob-
lat y que cap por hi havia de que quedés lliure.

Joan tres quarts de nou (l'hora dels senyors, qui avuy ho
som tots) y a pendrer la pega y 'noy! ab icoa ensucrada pro-
llastima que era de la de barato!

Hi pò ja sabs com se fa de consegüent no cal pas que m'hi
entretinga a explicarho; lo cert es que havent esmorrat, fos estè
del sucre, fos de laocolate que era mellor, o fos lo que fos,
lo cert es que hi haquí tronada culinaria, y que'n n'exp-
lotar un, que no cal dirho, mes palat que Mosen Guaran-
teny. A la iglesia desseguida a sentir la Missa de'n Mu-
rulla. No se que dirhi perquè no es del meu genero pro l'
autor d'aquesta Missa si no es tovero, poch se'n falta, que
l'jaleo y l'salero que s'hi trova, no ho se, pro l'fan del tot
incompatible ab la serietat del culte liturgich. Ay! disprezza
m'creya que feya un article criticich. En bona olla m'ha-
via fu. ut. Pero noy es allo "cada loco con su tema".

Tornant al cas Murull, pure fe una Missa un pich
de ca'n passa viva, y molt mellor a mon entendre fou
la de Gannod no ja per l'autor, que'n Murulla podria
estar content de scribri un pel de la cuipa, sino fins per
que dintre l'seu cercle, s'adapta mes a un Seminari di-
rigit per un Dr. Illa y escrit per un manco, que careix de
la ma de polsar. L'execucio en conjunt anà bé, encara
que un altre ensaig no hi hauria fet nosa. Per com-
nes vers de fora varen venischi y tampris, se va a l'altar
l'ofici, varen apagar los llums, y fins a la tarde tanta ver-
ge. Despres seguí l'obligat sermo de la Catedral, en la que
hi ferem d'astafems y la Benedicció papal, que si'ns des-
cuydem la trobavam als claustres y barras a taula que son
dos quarts d'una y ja hi tocan. Fins a la tarde.

Diada de la Purissima 11 nit.

Tornant a empendrer la ressenya del festival, que m'ha
fet trencar la cambrana de dinar, noy me trovo que no
se com dirho; un festival cumplert. Mes hi ha factat. Pero
fentho tot ab ordre comengem pre l'dinar.

Aquell dia si, que s'ho valia esser colegial, perquè si
a ca la Pometa. Sopar ab pilotillas, entrants de pay britifi-
ca (poca por po) y cançalada, tot deipatat ab trumfas y rin-
rons, bon afogat o que volia serho, ampollas de vi com
a primera y un altre vi que'ls angels hi cantaban ab
calçotets y ramarreta, tot meixat per senyors mudats, y
tovallons nets, hi havia molt per mirar, encara que per
atiparse no gayre. Bueno, corramos un velo, ja estem
farts, o femho veurer. Dinats que forem, nos habem
fujat a la cambra a fer café; ma celda se convertí en
improvis en un ban Xeipanta. A que, noy! d'allo
ich? ----- pro la potuda fatalitat, fen que en l'ho-
ra que comengabam a ficantse l'café a la boca, clam-
toan a passeig. Pero tot s'arregla. Binga l'Noy, l'ad-
vocat, l'intercessor, lo mitjanser, es dir l'fac totum (per
aquestas cosas només) y se'n baipa ab lo nestre portau
lo recado, que uns senyors feya poch que s'havien po-
rat a resar vespres y completes, (sent aixis que la mes-
calenta era al cantí) per lo tant demanaba, que l'hi
oliguessen cap ahont s'hi anaba, que o tant o d'hora
ja hi seguiriam. Bueno lo bà engalipar aixis, y morel-
tres mes palats que unas Pascias, vinga a dalt a fer
taula y consumir sengles furors, que may deyan pro,
y los altres que s'arreglerin, que ja'ns veurán.

Passó aquello y no rigas melicior, que a passeig ja hi
varem anar, ich que varem cumplir? Figurat tu com
y de quina manera.

Bueno som a passeig -----

----- ja hem tornat. Una mica cansa-
dets y'ns prosem a resar vespres y completes, matines
y laudes, perquè al vespre si acés se fèi taula, d'allo.

March! march! etc. etc. cap a funcio. Ara penso ex-
tendiem. A iglesia en primer lloch feya goig. De gent
molta y que no era tot sueamulla, que prou s'hi ve-

gar sancha blava. Los presbiteros lluhent com una llauana, tot
corria de festa. Baixan los sis col·legials ab mantons y bo-
quetes, a ocupar los banchs de preferencia y l' Sr. Oller puja
a la trona, a dirnos lo Sant Eposari ab la calma que l'hi
és característica. L'hora del debut s'acosta. Se puja a la trona
a fer unas devotas reflexions sobre la fertilitat del dia y plau-
do choral tant esperat comença a debutar. Comença l' "Vendito sea"
que per cent resulta ab un afinament, que no l'esperaba ni jo
ni altres. Lo qu'ha set mes notable l' "crescendo" del "no me de-
jes madre mia", qu'allo, for lo que for, ha vibrat com una
estrella pregaria, que fins crech que travessa de ternura la cors
de molta gent. Ha sigut, sens dubte, una de las mellors ex-
pressions (no ho penguim per ajustaments) que s'han sentit baix
(las voltas de nostra Iglesia. Allá no hi vibra la veu escar-
dalosa y rugallora, com las trompetas de fira, de n' Rodones
sino, noy, una de tendre, penetrant, vessanta de sentiment,
afinada y ardenta, que no se d'ahont la waren treurer.
En bulto for lo mellor del vespre. Dispensa que no ho des-
criga mellor, pero no sabia que fehia mes; no soch murish.

Ha seguit una altre petita reflexio y l'ha coronada l'"Bo-
ta pichera". Aquesta si que no ha omplert de bon tros tant
los sentiments, com la passada. Parlant ab cuartos, faltaba enen-
raig, pero de ma quatre. Pa ha set ben executada, mes me
temo que alau s' degué tapar les orelles en un gallaret, que
escapa en mitg d' un solo, que m'heu la mateix efecte, que
una plantofada a la retranga d' una criatura.

Altre reflexio y l' "Voe Maria" del Antich (f. 8. au-
dicio) se canta pel desusdit chor. Dit ab pocas paraulas
lo concepte que se n' pot formar, resulta un cuadro artis-
tich, si, pero vell, entre mijs de tres galans proms de flors.

Alguna cosa etaba be, pero l' instrumentacio, ... noy, l'in-
strumentacio... s'hi deipava oviar algo que era molt de
pau forçat. No se si que m'hi diria, pero xipint d' un solo
tendre, fet per aquell noy de Mossen Camps, extram de sobte
la venada de n' Planell, ho trobo de molt mal enginyat,
y a mes poch artistic, que si d' arcangel S. Gabriel haques
comparegut a la Mare de Deu ab un bram tan fenomenal,
s'arrencaba a fugir y de segur, que no hi hauria hagut
encarnacio, ni Redemptio y l' llinatge de Adam encara se
feria fot. e. Bueno ja l'hem retallada prou, anem per l'al-
tre. L'ha fet la Novena y per bomba final ha explotat la
"Salve Regina". Ah! m'he descurat de dirte, que l' Bisbe vin
que al comensar l' "Voe Maria". Bueno entes. Si fa na fum
la "salve" tant ha sigut aquest com l'any passat, encara que
en aquest l' "Oh clemens" y tot aquells copes de creixent,
que s'hi notan, eran un pich defectuosos, pero vamos
com ja sabs per la moral "perum pro nihilo putatur".

Ariba qu'han dit "Oh dulcis Virgo Maria" y vet' aqui
qu'ha sigut acabada. Comensa l' "Credo". Lo S. E. Marian
terra y Esturi ha estat a l'altura, una persona cunpleta
nos ha presentat, y que, noy, hi hauria rasgos d'allo que
ara no m'corre, perque de Pares Fabers no'n neiper,
com los bolets. Lo Sr. Vicari General hi paraba unas ore-
llas, que ja, ja... lo mateix lo Dr. S. Luis y Mossen Bar-
ganyo, pero l' Bisbe... aipo si... dormia com un
pages. Vet' aqui l' pobre Dr. Mariano, ab una qualitat que
sembla la meua; la de fer adormir al mes gros y granat
de tot un auditori; ja que sabras que jo vaig fer adormir
al Dr. Illa al predicar del Temps. Equidament lo Prelat ab un
ulls de socon nos ha donat sa benediccio, quatre crits de
"Lois concebida Maria", l' "Oremus" cantat pel Dr. Illa y bo-
na nit y bona hora, tot se feu fimer.

Sortint de l'Iglesia lo Prelat ha sigut invitat a pujar
al corredor, que enlluhernaba y daba mes gust de mirar que
l' dia anterior, y que noy! fassa Deu que vinga soint ab
una missiva, com aquella. ¿Que t'ereriras?... Donchs
si l'heu cantat la Salve. Ell nos ha dit l' "Oremus" y s'ha
fijat la ma a la butraca y ha sortit un paper de....
de... ¿ho dich?... de... 5 duros, nets y redons en
honor de la festa. ¿qui sab si ho va fer per desquitarse
de la bacayna de abaip a l'Iglesia!... No fora estrany y
si ha sigut aipo, jo pogues averlho a despertar cada de-
mà, que ja... ja... d'altre manera cantaria....

Al Bisbe t'hi va fer molt goig lo corredor, pero noy a
no saltar nos feya molta pena pensar, que l' endema lo
Dr. Illa comparexeria ab uns assots a clase, que a la mes
petita nos aniria a enjegar un paya! seguit de una
llupia d' aquellas que enderregan. ¿Que manegar?... se...

Vinga una comissió de col·legials cap al llin, i veurem si l'anell pastoral nos firmarà 'l decret, de que demà ha d'esser festa. Se n'hi han anat, jo no, y, noy! el sentir lo Dr. Illa que l'acompanyaba, la demanda que se l'hi feya, hi s'ha plantat una casa de Divendres sant, ab uns ulls mes oberts, y uns bigotis mes arrugats, que hi ha plantat, que ni Mossen Puig quant algun descuento. --- Siplau si per força nos ha hagut de donarne de festa y demà no l'hi haurem de veure la cara gr. a Deu. Xiroys com ja pots pensarho, hem fet quatre crits de "Viva l' prelat", qu' han caygut com mateix gibrells d'aygua fresca al clatell del' Illa, qui, ab un moviment repulsiu, m' pensaba que 'ns enyegaba a la p.r.a. Boirbe, com reya, Bon Deu! com reya! ja tenim escalas avall la oficialitat de la casa, vinga tocar la brigada (famuls) y cap a sopar. ---

--- ja hem sopat com cada dia. Amen y bon profit. Hem tornat a dalt, hem tornat a encendre las bombetas y gatrara en gran. Al principi si anaba tot mort, quan vet' aqui que al compàs de 'n Jan petit com balla, hi hem armat una sardana. ja n'hi ha hagut prou. Desequit ha comparegut un Micer, ab una paperna, i mouer lo qui t'el encendrà que ha anat molt bé, ab unas riallas que hi feya 'l Mestre. Figurat tu eram mes d'una dotrena, tots ab candelichs encendits, y en Muiros may se l'ha deixat encendre. ja sabs que per ballar ni una bololufa. A l'altre part del programa improvisat ha consistit en jocs d'equilibri y de bastant difícil execució, que noy han anat rebé. Pero l' cas era que s' h'abia de ballar lo "Lapateado" y 'n Muiros ha demanat piano, per ferho. Donchs en aquellles horas de nit vinga desembarassar un piano, y tot lo mon yor tantlo a coll, t'han d'ad dat a la platea del' l. Bistot, que era lo lloch escenich. Portat que fou allí lo l. Bor comensa a mouer les teles, y 'n Muiros a clauatejar los talons, y 'au! rebat la sabata al pati del os y ab aquell joleo de su tierra nos donà una tanda de ballarugas, que t'hi haurias mort de riure. I vinga aplaudir, y vinga mes ballar. Noy alló va ser un festival. Pero si no hi haques hagut en Vallcebre y aquell burra de Dr. Puig, cututs fava, que 'ns feren marpar all' llet mes d' hora, enganyant miserablement al pobre Mestre, no se' ahont arribabam.

Per hi feya que las bombetas s' apaguessen una a una que los coneclores gr. a Deu ja ls sabem de memoria. Aipis disposa la cosa, vista la gracia del Boirbe y la repugnancia del Dr. Illa, demanarem al Mestre, que 'ns fes una merce, y efectivament nos ha concedit, que demà tocarán diana a las 7 del mati:

I ara que ja son las 12, je me 'n vaig a l. Colgat, que encara 'n pusch aprofitar 7 horas, y l' quinquè 'm diu fava, perquè ni hi falta aygardent de cal Bouer.

Donchs Bona nit, qu' aipó es la pluma.

9 Desembre, 98. - 10 mati.

ja m' só llevat piroy y triempet, com me corresponent per ser alt, guapo y ben plantat que va dir lo Canonge Collé. Cap a Missa, comunio etc. y a las 9 a pendier la pega. Pro rebatuadebet era dejuni, y ab lo que t' dich podries compendre que n' he sortit ab mes gana qu' antes. Pero natja qui gana te, treualla de gust.

Bueno fets (de fam por só) nos habem anat a desfer l' empalayada, y pots contar lo Pudicoño va tornar de sempenyar lo paper de candelich. Pero noy ich que lletor? ara es un quart d' onze y has de pensar que ja tenim la feyna feta. Uns a dalt, altres a Baix ha estat alló de 'n Muiros un pet y alá let! De conseguint poch poch entendem ara, perquè no hi ha tornaboda ni res, perquè noy! Epa mya está de dol. Es aipó subrayat la raho que 'ns va donar lo Dr. Illa, al demanarlhi que 'ns deixes fer festas ciuicas i Quevá quina epica de caball? ---

Bueno acabat aixo, feta la gracia y aqui'm tornas a tenir
estudiant com cada dia l'hermeneutica, que a la tarde nos
parà divertir lo Dr. Sellar, ja que de festa nos ne concediren
pel demati que era lo que voliam, que la cara del Plla....

Net' aqui la ressenya de las festas y la carta que sembla
vos demanarme ab aquell i'ch?. Ara responethe a la
teva apreciada ultima te dich que penso dir una tve Ma
ria a S. Sloy, que es patrio del arganch, perque traquen
la gossa que hi hem de ser a mitjas i a mitjons, com
tu quellas.

Ja suposo que hauras rebut la carta de m. Caraboch,
y com que se' que la meua ultima, esta en ton poder
coteja las fetgas y veurás si tenia rabio de queiparme.

Lo cas va ser, que la va entregar a n'en Seda' perque
la tires, y P. Mucio' ho va fer tanbe bé, que encara al
cap de vuyt dias corria per aquesta montanya.

Altament com s'he fet notar, lo duorci aquell, com que
era una bombolla de sabó, esta reventat per tots quatre
costats, de manera que P. Ray, d'enga' que es en aquesta
casa mereix una grandiscent elogi. Singu y molt menor
jo rim res que dirne, si algun nyich y nyach hi ha
hagut ha set d'aquells, que solia haverhi en lo istie a
l'Alusona y res mes, ja que marxem tant compactes y units
que allo es vida.

Ah! noy, ja que en aquesta hem parlat bastant de mi
rica, divendres passat o sia lo dia 9 (aquestas ratllas las es
crech curuy dia 12) el Poch me va tocar al piano P. Hlin
ne a P. Cecilia. Se sabia que dirhi, pero hi ha uns tacks
que acreditan la reputacio del musich, per mes que quia
sab si desmereixian la del poeta. pero Deu nos guest d'
un ja esta fet e' impres - - -

Me va dir que si volia la musica, ell me faria de tots los borradors una partitura de piano, y l'hi vaig dir que, si no l'hi era cap maltemp; mellor que me la fes, ab aupo, si vens per Nadal, en cas que no la tinga, ja aniré a buscarhi ls borradors y tu podràs tornarnoslo, en aqueles vetlles, que si Sen nos ajud, ja vindrem a fumarhi en aquell cuarto del piano.

Altra de fresca. En la conferencia del Palau Episcopal te de disentar M. Vingals. Mira tu que tal la Bolla, quins quantals van a sortirne per l'Esglesia de Sen. Ara si que, si no's movia de l'octava morada, no se que deuria fer.

I ja que de la Bolla parlem a M. Lerdà se l'hi ha atrapat lo pendrer possessió del vicariat del Vilar. No sé perquè.

Ahír al dematí varem trovar a passeig ton pare te germana y P. Liru, y llargament varem parlar de tu, que ja sé que vares tocar l'armonio a P. Helip y tocas l'orga de Santa Anna. Per molts anys. Expressions del Liru, que semblaba que tot s'inflaba al sentir Mossen Soleris, y que, noy, cada vegada que esclatabam tots satisfets la rialla, ell hi movia un colps de quias que ya, ya... ja veus fins quins tenen satisfacció al sentir parlar de tu. En Casaborch també estava satisfet, està clar lo sudicacón teu; que es lo que no farà? y i jo? Ah, abtoalisto, fins i per parhi se m'ampampla l'fetje, com ja ho pots veure ab la present.

A la tarde tingui la satisfacció de anar a S. Ramon, que tu m'auràs tenir bons recorts, pero jo hi vaig trobar mija tristat, porque hi faltaba un ápat com lo que hi feren y francament allò m'feya gletat. Pro vambos, com que ls collegials tirarem cap a aquella banda en Casaborch y jo m'enfilarem a dirhi un Pare nostre. No faltaba mes, es mon Datió y algo se m'creix.

Et vet aquí que vaig engandegant un llibre, en lloch d'una carta, no sé si't farà mal d'ulls tant llegir, pro

com que ja hi ha prous scribistes aquí, he pensat de des-
cordermhi.

Ja no 'm recorda que dejas mes, en la teua última, per
contestarhi. Mr. felicita a M. Quintana, perquè es al'aque-
lla colla, que saben començar las vacaciones de una manera
tant original, que no consta en cap codich escolar, y a M.
Joseph si 'l veus també, que per mes que estudiis lley no
es la capàs de fer una disertació, que proclami llegalitima
la manera de plegar l'aula que fa. Ademés me t'ape-
llissas, que ja t'hi escrigui ja fa dias una carta y, aydà!
encara espero que 'm diga gracies.

Hoý, la beta s' acaba. Mossen Serrata trempat com sem-
pre, en Macià piroy y fresch com pochs n'hi hajan y jo
me conseruo tant tranquil y repapat qui aipò es la lluna.

Bueno cloch la present, esperant que a volta de cor-
rer me deiparàs veurer lletra teua y enant vinguis per
radal, t'hem de fer naixer ¿eh?

Donchs si, me contestas ab una carta ben llarga que
d'aquella ni va haver poch, qui alloí ab un colp d'ull
se llegeix, lo dir ja t'arreglaràs. Una per mi en contesta-
ció de la present y una altra pe' l' hoy felicitantlo per
haber fet de Preste.

I prou.

Disposa de ton amic affm y pulo.

Ammon Båzadewall M. Indicaonís de
la Santa Mare Iglesia catolica, Apostolica
y Romana

Nich, Seminari, Desembre 12/98.

P. D. Com qu' ara es moda posarhi algo xipint de
la firma, aquí t'engandayo aquestas ratllas. Prenlas
com vullas, que son com t' ajuntament darrera la pro-
pessió de Corpus.

HE DIT.

¿eh que bé? - - -